

Mga Pananaw mula sa Panginoon

"Hindi ako sumuway sa makalangit na pangitain."

Mga Gawa 26:19

Noong panahon ng paghahanda ng Bibliya, marami sa mga tagubilin at babala ng Diyos sa kaniyang bayan, pati na rin ang pahayag ng kaniyang mga plano at layunin, ay ipinahayag sa pamamagitan ng "mga bisyon." Ang mga bisyong ito ay madalas, kung hindi man palagi, na mayroong makapangyarihang kalikasan at napakahalaga kaya't hindi nag-iwan ng alinlangan sa isipan ng mga pinagkalooban nito na ang impormasyong ibinigay ay mula sa Panginoon.

Ang mga bisyong ito ay hindi ibinigay upang matugunan ang kuryosidad, kundi upang ang mga tumatanggap nito ay mabigyan ng kakayahan na makipagtulungan sa Panginoon sa pagtupad ng kaniyang mga plano, para sa kanilang sarili, para sa iba, o para sa pareho. Sa maraming pagkakataon, ang mga bisyon ay tinutukoy sa Kasulatan bilang ang "bores" ng Panginoon na nagsasalita sa kaniyang bayan. Sapat na ang isang sulyap sa Bibliya upang maipakita sa isang tao ang kahalagahan na ibinigay ng Diyos sa pagsunod sa kaniyang tinig at ang malubhang kahirinatnan na magmumula sa pagsuway.

Mga Pananaw ng Lumang Tipan

Ang Diyos ay nagsalita kay Noe hindi lamang upang malaman niya ang nalalapit na baha, kundi upang makapaghanda siya para sa kaligtasan niya at ng kaniyang pamilya. (Genesis 6:13-18; Hebreo 11:7) Nagsalita rin ang Diyos k kay Abraham sa Ur; sinabi Niya sa kaniya ang layunin Niya na pagpalain ang lahat ng angkan sa lupa, at binigyan Siya ng utos na lisanin ang kaniyang sariling bayan at pumunta sa isang lupain na ipapakita Niya sa kaniya. Ang mga pagpapala na makukuha mula sa pakikipag-ugnayan na ito sa Panginoon ay nakasalalay sa pagsunod ni Abraham sa mga tagubiling ito. Genesis 12:1-3

Ipinahayag ng Diyos ang sarili Niya kay Moises sa nagliliyab na palumpong at inatasang maging dakilang tagapagligtas ng kaniyang bayan. Maging ang lupa na tinataynan ni Moises nang ibigay sa kaniya ang bisyon ay naging banal, o pinabanal, sapagkat ginagamit ito ng Diyos bilang lugar kung saan niya ipinapahayag sa kaniyang lingkod kung ano ang nais niyang gawin niya. (Exodo 3:1-10) Kung nais ni Moises na magpatuloy ang pabor ng Panginoon sa kaniya mula noon, wala siyang ibang mapipili kundi sundin ang bisyon.

Ang Propeta Isaias ay binigyan ng isang pangitain kung saan nakita niya ang Panginoon na "mataas at itinataas." (Isaiah 6:1,8) Sa bisyong ito, narinig ni Isaias ang Panginoon na nagtatanong, "Sino ang aking papupuntahin, at sino ang maglalaan para sa atin?" Ang tugon ng propeta ay, "Narito ako; ako ang papuntahin." Ang tagubiling ito ang kahulugan ng karamihan sa mga bisyon na ipinagkaloob ng Panginoon sa kaniyang bayan noong mga

sinaunang panahon, bagaman hindi ito palaging tuwirang sinasabi.

Mga Pahayag sa Bagong Tipan

Ang pinakatanyag na pangitain na nabanggit sa Bagong Tipan ay yaong ipinagkaloob kay Juan na Tagapagbinyag noong binyagan si Jesus. Nakita ni Juan ang Espiritu ng Diyos na bumababa sa ibabaw ni Jesus at narinig niya ang "isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ito ang minamahal kong Anak, na sa kaniya ako'y nalulugod." (Mateo 3:16,17; Juan 1:31-34) Dito, sa gulang na tatlumpung taon, sinimulan ni Jesus ang kaniyang ministeryo sa lupa. Dumating siya upang tuparin ang kalooban ng , ng kaniyang Langitnang Ama—ang lahat ng nasulat sa "takdang aklat," ang Lumang Tipan. (Awit 40:6-8; Hebreo 10:5-9) Ang lahat ng mga tagubiling nakasulat sa Lumang Tipan para sa gabay ng Maestro ay naitala sa ilalim ng direktang inspirasyon ng Banal na Espiritu. Walang sinumang nagbigay-kahulugan sa mga ito. Kahit para sa perpektong isip ni Jesus na maunawaan ang kabuluhan nito, kinakailangan na siya ay bigyan ng isang espesyal na pahayag—isang pangitain—at ito ang pinagpala sa kaniya nang mabuksan sa kaniya ang langit.

Dumating si Jesus upang gawin ang mga bagay na isinulat tungkol sa kaniya. Nang maipahayag ang kahulugan nito, buong tapang niyang sinimulan ang tungkulin na tuparin ang mga ito. Sa anong napakalaking halaga nga ba sinunod ni Jesus ang makalangit na pangitain! Maikli lamang ang panahon ng kaniyang ministeryo, at araw-araw ay napakapagod. Pinagmumura siya ng kanyang mga kaaway, hindi siya naintindihan ng kanyang mga kaibigan, at ang malaking "pagkasalungatan ng mga

makasalanan" ay sa huli nagbunga ng kanyang pag-aresto, paglilitis, at malupit na pagpapako sa krus. (Hebreo 12:3) Ito ang kahulugan ng pangitain. Si Jesus ay papadala "na parang tupa sa katayan." (Isaiah 53:7) laalay niya ang kanyang laman "para sa buhay ng sanlibutan." (Juan 1:29; 6:51) Siya ay magiging "isang taong puspos ng dalamhati at sanay sa pagdadalamhati." (Isaiah 53:3) Sumunod siya sa kaniyang Langitnang Ama sa lahat ng mga mahihirap na karanasang ito. Nauunawaan niya kung ano ang ibig sabihin ng pagsunod kahit na dumaraan sa matinding pagdurusa. Hebreo 2:10; 5:8

Upang mabawi ang halaga ng pagsunod, naranasan din ng Panginoon ang isang mayamang gantimpala habang iniaalay pa niya ang kaniyang buhay. Ang kapayapaan at kagalakang kaniyang naranasan ay higit na tumubos sa sakripisyong kaniyang ginagawa. (Juan 14:27) Sa katunayan, i to ang nagbigay-daan sa kaniya upang sumunod "dahil sa kagalakang inihanda para sa kaniya," at upang tiisin ang "krus, na hindi alintana ang kahihiyan." (Hebreo 12:2) Totoo, ito ay isang kagalakang darating pa; ngunit ang pag-asam-asam nito, at ang kanyang lubos na tiwala na matatanggap niya ang ipinangakong gantimpala, ay nagbigay kay Jesus ng kasalukuyang kapayapaan at kagalakan na hindi kayang ibigay o agawin ng mundo. Kaya, habang siya ay "isang taong puspos ng dalamhati," siya ay walang dudang payapa sa kanyang Makalangit na Ama. Ang "kagalakan ng Panginoon" ang kanyang lakas. Nehemias 8:10

Ang Pangitain ni Pablo

Si Saulo ng Tarsus ay palaging masigasig na lingkod ng Diyos, bagaman sa simula ay nagkamali siya sa kanyang pagkaunawa sa nais ng Panginoon na gawin niya. Sa isang misyon ng maling paglilingkod, siya ay pinagpala ng nakapagbunyag na pangitain na nabanggit sa ating pambungad na teksto at na kaniyang pinatotohanan na hindi siya naging suwail. Ang pangitaing ito ang huminto kay Saulo sa kaniyang maling landas. Ipinahayag nito sa kaniya ang katungkulan na kaniyang gagampanan bilang kapwa-manasakitan kasama ni Cristo, at ang tungkuling kaniyang isasakatuparan bilang apostol sa mga Hentil. Gawawa 9:1-16

Tungkol sa lupaing paglilingkod ni Pablo para kay Cristo, marahil ang pinakamaikling buod ng malalim nitong kahulugan para kay Pablo ay makikita sa pahayag na ibinigay kay Ananias, nang ang Panginoon, sa isang pangitain, ay inutusan siyang sabihin kay Saulo kung anong mga dakilang bagay ang kanyang titiisin para sa Kanyang pangalan. (Gawa 9:16) Ang pagsunod sa makalangit na pangitain ay nangangahulugang maraming pagdurusa para kay Pablo. (2 Corinto 11:23-28; 12:7-10) Sa ito ay nagalak siya, sapagkat ipinahayag ng pangitain na may pribilehiyo siyang magdusa kasama ng kanyang Panginoon sa dakilang misyon ng Mesiyas. Colosas 1:24

Ang mga pagdurusang ito ay dumating dahil sa kanyang pagsunod sa bisyon—pagpapasakop sa pagpapabatid sa iba ng mga bagay na himalang ipinahayag sa kanya ng Panginoon. Matapos ideklara kay Agripa na hindi siya sumuway sa bisyon, idinagdag ni Pablo, "Una kong ipinangaral sa

mga nasa Damasco, pagkatapos sa Jerusalem at sa buong Judea, at pati na rin sa mga Hentil, na ang lahat ay dapat magsisi sa kanilang mga kasalanan at lumingon sa Diyos—at patunayan ang kanilang pagbabago sa pamamagitan ng mabubuting gawa." (Gawa 26:20) Ito ay "dahil sa mga bagay na ito," paliwanag ni Pablo sa hari, na siya ay inakusahan ng kanyang mga kababayan na mga Hudyo. (Gawa 26:21) Ang naging bunga nito ay patuloy siyang pinag-uusig ng mga Hudyo at mga Hentil hanggang sa, sa wakas, ay natapos niya ang kanyang paglalakbay sa lupa. 2 Timoteo 4:7,8; Gawa 20:17-25

Dahil may matibay na pananampalataya si Pablo sa Panginoon at alam niyang walang bagay na papayagang pumasok sa kanyang buhay na hindi para sa kanyang pinakamataas na kapakanan sa espirituwal, nagkaroon siya ng kapayapaan ng isip at puso. Gayunpaman, hindi siya nagkaroon ng kapayapaan mula sa mapilit na pangangailangan na ialay ang kanyang buhay bilang pagsunod sa makalangit na bisyon. Kung sa mga sinagoga ng mga Hudyo, sa mga templo ng pagano, sa barko, o sa bilangguan, ang nag-iisang matinding hilig ng kanyang buhay ay maiparating sa iba ang kahulugan ng makalangit na bisyon. Ang kaalamang ipinahayag sa kaniya ay ang si Jesus ang Cristo at ang pag-asa ng kapwa simbahan at ng mundo ay nakasentro sa kaniya bilang Manunubos. Lalo pang tinukoy ng bisyon si Cristo bilang ang maghahari hanggang mailagay sa ilalim ng kaniyang mga paa ang lahat ng kaaway, pati na ang dakilang kaaway na kamatayan. 1 Timoteo 2:5-7; 1 Corinto 1:23; 15:25,26

Hindi nagtapos ang katapatan ni Pablo sa pagsaksi sa Ebanghelyo ni Cristo. Masigasig siya sa kanyang paglilingkod sa mga kapatid at hindi siya umatras sa pagpapahayag sa kanila ng "lahat ng payo ng Diyos." (Gawa 20:27) Siya ay isang tapat na tagapagtanggol ng pananampalataya at lantad sa kanyang pagtutol sa diwang laman sa simbahan. Binigyang-diin niya na si Cristo ang tunay na ulo ng simbahan at hindi angkop para sa kanyang mga kapatid na magsabi, "Ako ay kay Pablo," o "Ako ay kay Apoloy." 1 Corinto 3:4

Ang Wakas ng Panahon

Ang mga hula nina Pablo, Pedro, at Juan ay lahat nagbibigay-kasiguruhan sa atin na ang bayan ng Panginoon sa wakas ng kasalukuyang panahon ay pagpapalain ng mas malalim na pagkaunawa sa mga plano at layunin ng Diyos. Ang sariling patotoo ng Panginoon ay ganoon din. Sa paglalarawan ng paraan ng kaniyang pagbabalik at Ikalawang Pagparito, sinabi ni Jesus, "kung paanong ang kidlat [Griyego: maliwanag na ningning] ay lumalabas mula sa silangan at sumisikat hanggang sa kanluran, gayon din naman ang pagparito [Griyego: presensya] ng Anak ng tao." (Mateo 24:27) Kay ganda ng larawan ng pagsikat ng araw, na ginamit ni Jesus upang ilarawan ang unti-unting pagsilang ng liwanag ng Katotohanan sa araw ng kaniyang presensya. Bagaman unti-unti ang pagsilang na ito, sa huli ay aalisin ng ganap at malinaw na liwanag ng kaniyang presensya ang kadiliman ng lahat ng kasamaan, kamangmangan, pamahiin, at kasalanan. Bagaman tiniyak sa atin na sa huli, at bilang bunga ng presensya ng Guro, ang "kaalaman sa kaluwalhatian ng Jehova" ay pupuno sa buong

lupa "na gaya ng pagtakip ng tubig sa dagat," ang sariling mga alagad ng Guro ang unang maliwanagan ng liwanag ng kanyang presensya. Habakuk 2:14

Gamit ang karagdagang ilustrasyon ng Katotohanan na ibibigay sa sambahayan ng pananampalataya sa wakas ng kapanahunan, ipinaliwanag ni Jesus na kapag siya'y bumalik, pagsisilbihan niya sila ng "kainin sa takdang panahon." (Mateo 24:45-47; Lucas 12:37) Ipinapakita ng pinagsamang patotoo ni Jesus at ng mga apostol na ang bayan ng Panginoon sa panahong ito ay dapat umasa na pagpalain sa karagdagang pagkaunawa sa mga Katotohanang nakatala sa Bibliya. Gayunpaman, walang nakasaad sa Kasulatan na ang huling-panahong bisyon na ito ay ibibigay ng Diyos sa pamamagitan ng isang himalang paraan gaya ng dati nang liwanagin Niya ang isipan ng mga propeta, ng mga apostol, at ng ating Panginoong Jesus. Hindi na kinakailangan ang karagdagang mga bisyon ng ganitong uri, sapagkat ang lahat ng mga plano at layunin ng Diyos ay naitala na ngayon sa Kasulatan.

May dahilan tayong maniwala na isang espesyal na pagkaunawa sa Salita ng Diyos ang ipinagkaloob sa kaniyang bayan sa katapusan ng panahong ito at sa paraang itinuturo ng mga propesiya. Ang dapat nating tuklasin ay kung ang pagkaunawang ito ay tunay ngang plano ng Diyos at ang bisyon na halos nakalimutan sa loob ng maraming siglo ng Madilim na Panahon. Dapat nating suriin kung ito ay kaayon ng mga pangako at propesiya ng Salita ng Diyos.

Ang Plano ng Diyos

Mayroon ba tayo ngayon sa kasalukuyan ng mensahe ng Katotohanan? Kapag pinag-uusapan ang pag-unawa sa kabuuang plano ng Diyos para sa pagtubos at kaligtasan ng tao, hindi natin maaaring husgahan nang tama ang Katotohanan mula sa kamalian sa pamamagitan lamang ng pagsusuri sa isa o kahit ilang indibidwal na punto ng doktrina. Ang kailangan nating tukuyin muna ay ang pangunahing tema ng plano ng Diyos at ang dakilang layunin na patungo sa bawat detalye ng planong iyon. Ano ang nabubunyag habang sinisiyasat natin ang mga hula at pangako ng Salita ng Diyos? Ito ay ang katotohanang naglalayong itatag ng Diyos ang isang kaharian dito sa lupa na pipigil sa paghihimagsik ng nahulog na sangkatauhan laban sa Kaniyang soberanong kalooban, at na ang sangkatauhan, sa pamamagitan ng pagtanggap sa probisyon ng buhay ng Diyos sa pamamagitan ni Cristo, ay maibabalik sa kaperpektoan at mabubuhay magpakailanman.

Pinag-isa ni Jesus ang malaking temang ito nang turuan Niya tayo kung paano manalangin, "Dumating ang kaharian Mo. Nangyari ang kabutihan Mo sa lupa, gaya ng sa langit." (Mateo 6:10) Ipinahayag ng Propeta Isaias na ang katuparan ng banal na layuning ito ay hindi nakasalalay sa mahina nating sariling lakas, kundi "ang pamamahala ay mapasa-balikat niya [ni Jesus]," at "ang sigasig ng Panginoon ng mga hukbo ang magpapatupad nito." Isaias 9:6,7

Ang dakilang temang ito ay sumusulpot sa buong Salita ng Diyos. Ibig sabihin nito, ang banal na layunin ang balangkas ng gagawin ng Diyos para sa huling pagpapala ng tao. Ang simbahan ay lumihis

mula sa pangunahing Katotohanang ito ng Bibliya sa loob ng maraming siglo. Sa halip na manalangin at maghintay na ang kaharian ng Diyos ang mamuno at magpala sa mundo, isang kahariang gawa ng tao ang unti-unting itinatag sa pamamagitan ng pagsasanib ng simbahan at estado. Tinawag itong Kristiyanismo at, bagaman ang kapangyarihan at impluwensya ng sistemang iyon ay mas maliit na ngayon, ang saligang prinsipyong pinagbatayan nito ay nananatiling namamahala sa pag-iisip at mga kilos ng mga hindi pinaliwanagan ng banal na salita ng Diyos. Ang prinsipyong iyon ay tila nagsasaad na kung hindi gagawin ng tao ang gawain ng Diyos para sa Kanya, hindi ito magagawa kailanman. Ang resulta nito ay maraming tao ngayon ang bulag sa katotohanang ang Diyos ay may plano para sa pagpapala ng mga bansa at isasakatuparan Niya ang planong iyon kahit walang tulong ng tao.

Pagkadismaya—Pagkatapos Pag-unawa

Bago ang dakilang paghayag ng Katotohanan sa katapusan ng panahong ito, natuklasan ng mga mananaliksik ng mga hula, gaya nina William Miller at iba pa noong unang kalahati ng ika-19 na siglo, sa pamamagitan ng mga palatandaan ng panahon at ng ilang hula, na malapit nang dumating ang pagbabalik ng Guro. Ngunit sila'y nabigo sa kanilang mga inaasahan dahil sa hindi pag-unawa sa paraan ng pagbabalik ni Cristo, sa pag-aakalang darating Siya bilang isang tao na may mga bakas ng pako sa kaniyang mga kamay at paa. Hindi nila napansin na inialay Niya ang kaniyang laman para sa buhay ng mundo at muling nabuhay Siya mula sa mga patay bilang isang maluwalhating diyos na nilalang, na hindi nakikita ng mga mata ng tao. Kaya, nang siya'y

bumalik, siya ay naroroon nang hindi nakikita, "na parang magnanakaw," na hindi makikilala ng lahat maliban sa mga "nagbabantay" at nagmamasid sa katuparan ng mga hula. Pahayag 16:15; Mateo 24:42,43

Hindi nagtagal pagkatapos noon, sa huling kalahati ng 1800s, isang grupo ng masigasig na mga mag-aaral ng Bibliya ang sa loob ng mahabang panahon ay pinag-aralan ang mga hula. Isa sa mga dakilang Katotohanan na naging malinaw dahil sa pag-aaral na iyon ay ang layunin ng pagbabalik ng Panginoon. Ipinakita ng mga Kasulatan na babalik siya upang buhayin muli ang sangkatauhan, hindi upang wasakin ang daigdig, at ang hulaan na wakas ng mundo ay sa katunayan ang wakas ng kasalukuyang masamang kaayusang panlipunan, at ang pagtatatag ng isang bagong kaayusan, isang "bagong langit at bagong lupa, isang mundong puno ng katuwiran ng Diyos." (2 Pedro 3:13) Sa Gawa 3:20,21, ang Apostol Pedro ay nagsalita tungkol sa plano ng Diyos na dapat ay matupad sa pamamagitan ni Cristo sa panahon ng Kanyang Ikalawang Pagparito. Inilarawan niya ito bilang "panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng bagay," at idinagdag na ito ang pinatotohanan ng Diyos "sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng Kanyang banal na propeta mula nang likhain ang mundo." Ito ang tinig ng Diyos—ang pangitain—na narinig ni E , at ipinahayag kay Pedro at sa atin sa pamamagitan ng mga propeta.

Ang Pananaw Nayon

Ang bisyon ng Katotohanan na umabot sa atin ngayon sa itinakdang paraan ng Diyos, at ikinagagalak natin, ay ganap at malawak ang

saklaw. Saklaw nito ang kahulugan ng lahat ng dakilang bisyon na ibinigay ng Diyos sa kaniyang bayan noong mga sinaunang panahon. Maaaring hindi naunawaan ni Noe ang bisyong ito gaya ng pagkakaroon natin nito ngayon o napagtanto na ang kanyang mga karanasan kaugnay ng pagtatapos ng mundong iyon ay naglarawan nang pauna sa "mga araw ng Anak ng tao" na ating kinaroroonan ngayon, na papalapit na sa wakas ng "kasalukuyang masamang sanlibutan." (Mateo 24:37-39; Galacia 1:4) Gayunpaman, isang pinagpala na bagay para kay Noe na maipaalam sa kanya ang nalalapit na baha at mabigyan ng pribilehiyo ng paglilingkod na may kaugnayan dito.

Gaano kaya natuwa si Abraham nang ipaalam sa kaniya ng Diyos ang layunin Niya na pagpalain ang lahat ng pamilya sa lupa sa pamamagitan ng kaniyang binhi! Hindi niya alam, gayunpaman, na ang "binhi" na ito ng pagpapala ay magiging isang binhing pananampalataya na binubuo ni Jesus at ng kaniyang mga kasapi sa katawan na nagdurusa at namamatay kasama niya upang mabuhay at maghari kasama niya. Galacia 3:16,27-29

Namangha si Moises nang makita niya ang luntian na palumpong na nasusunog at narinig ang tinig ng Diyos na inuutusan siyang hubarin ang kanyang mga sapatos, sapagkat ang lugar na kanyang tinatayuan ay banal na lupa. Nalaman niya na siya ang magiging tagapagligtas ng kanyang bayan mula sa Ehipto at magiging tagapagbigay ng kanilang batas. Gayunpaman, kakaunti lamang ang kanyang naintindihan tungkol sa mas dakilang kaligtasan na darating sa buong sangkatauhan, at tungkol sa makikipag-ayosang muli ng mga Hudyo at Hentil sa

Diyos sa ilalim ng mga tuntunin ng Bagong Tipan. Bagaman totoo na hinulaan ni Moises na darating ang isang higit kesa kaniya , gaya ng ibang mga propeta ng Lumang Tipan, pinagdudahan kung lubos niyang naintindihan ang mga implikasyon nito at ng iba pa niyang mga hula. Deuteronomio 18:15-19; Mga Gawa 3:22-26; Mga Gawa 7:37; Hebreo 12:18-24

Nakita ni Isaias ang Panginoon na "mataas at itinaas," at siya ay nainspirasyon sa tanawing iyon na tuparin ang utos ng ganoong isang dakila at banal, ngunit ang kanyang bisyon ng Diyos ay hindi ganap na naghayag ng kaluwalhatian ng banal na pagkatao gaya ng nakikita natin ngayon. Hindi naunawaan ni Isaias, gaya ng pribilehiyo nating gawin, ang kamangha-manghang lalim at pagkakasundo ng mga katangian ng Diyos—ang kanyang karunungan, katarungan, pag-ibig, at kapangyarihan—na napakabagay na inilalarawan sa mga "serafim" na nakita niya sa kanyang pangitain. Isaias 6:1-8

Nang mabuksan sa kaniya ang langit, inihayag sa kaniya ang kahulugan ng mga hula sa Lumang Tipan tungkol sa layunin ng kaniyang ministryo sa lupa—na siya ay magdurusa at mamamatay para sa sangkatauhan. Hindi pa posible noon na sabihin nang buong-buo ang mga bagay na iyon sa kaniyang mga alagad, sapagkat gaya ng sinabi ni Jesus, hindi pa nila ito "makakaya ngayon." (Juan 16:12) Nang buksan ni Jesus sa kanila ang mga Kasulatan tungkol sa kahulugan ng kanyang kamatayan, nag-alab ang kanilang mga puso habang sila'y nagkaroon ng mas malalim na pagkaunawa sa mga bagay na ito. Lucas 24:32

Sa Pentekostes nang pinalawak ang kahulugan ng bisyon upang isama ang "tawag" ng iglesia. (Gawa 2:36-39) Nang magkaroon ng mas ganap na pagkaunawa ang mga tagasunod ni Cristo sa kanilang pribilehiyo na magdusa at mamatay kasama ang Panginoon, sa gayon ay makibahagi sa "mas mahusay na mga hain" ng panahong ito. (Hebreo 9:23) Ang mahalagang Katotohanang ito ay nawala rin sa paningin sa panahon ng Madilim na Panahon, ngunit bahagi ito ng maluwalhating bisyon na pinagpala sa atin ngayon.

Ang bisyon na hindi sinuway ni Pablo ay kaluwalhatian sa lahat ng kahulugan nito. Dito, nakita niya na ang plano ng Diyos ay umusad upang isama ang mga Hentil at ialok sa kanila ang pagkakataong maging kapwa tagapagmana kasama ang mga Hudyo sa mga pangako ng kaharian. (Efeso 2:11-22) Pagkatapos, binigyan si Pablo ng iba pang mga bisyon. Siya ay "nahatak sa ikatlong langit" at sa "paraiso"—isang "bagong langit at bagong lupa, na nananahan ang katuwiran"—at nakita niya ang mga bagay na hindi siya pinayagang sabihin dahil hindi pa iyon ang tamang panahon. (2 Corinto 12:1-4; 2 Pedro 3:13) Ngayon, makikita rin natin, sa pamamagitan ng mata ng pananampalataya, ang "ikatlong langit" at malalaman kung ano ang nakita ni Pablo sa "paraiso." Nakita niya ang katuparan ng layunin ng Diyos para sa hinaharap na restorasyon, at ang buong sangkatauhan na nabubuhay sa isang pandaigdigang Eden ng perpektong buhay at kapayapaan sa lupa. (Isaiah 51:3; Ezekiel 36:33-36) Hindi pinayagang ihayag ni Pablo ang kanyang nakita, ngunit tayo ay inuutusan ng ating bisyon na ipaalam sa buong mundo ang pinagpalang balita ng

kaharian ni Cristo na malapit nang itatag! Mateo 24:14; 2 Timoteo 4:2

Panagutan para sa Katotohanan

Tulad ng ating nabanggit, noong mga sinaunang panahon nang magbigay ang Diyos ng mga bisyon sa kaniyang mga lingkod, mga komisyon para sa paglilingkod ang mga ito. Ganoon din naman kaugnay ng bisyon ng Katotohanan na ipinagkaloob sa atin ng Diyos. Mayroon tayong dapat gawin tungkol dito. Isa rin itong komisyon para sa paglilingkod sa atin, pati na rin isang komisyon na may kasamang mga kondisyon at kualipikasyon na dapat matugunan upang ang ating paglilingkod ay maging "banal, katanggap-tanggap sa Diyos." Roma 12:1

Nais naming magamit ang aming mga kamay sa paglilingkod sa Diyos. Nais naming maging mabilis ang aming mga paa sa pagdadala ng mensahe ng banal na pag-ibig upang "aliwin ang lahat ng nagdadalamhati." (Isaiah 61:2) Nais naming gamitin ang aming mga labi at dila upang ikuwento ang kanyang pag-ibig. Sa katunayan, kung sisinop natin sa puso ang tamang diwa ng bisyon, nais nating magamit sa paglilingkod sa Diyos ang lahat ng ating pag-aari. "Wala, Panginoon, ang hindi ko itatabi," ang sasabihin namin sa Kaniya na nagbukas ng mga mata ng aming pag-unawa upang makita ang Kaniyang kaluwalhatian. Masayang iaalay namin ang aming lahat sa Kaniya.

Lahat ng ito ay kasama sa ating ganap na pagsunod sa makalangit na bisyon. Sinulat ni Pablo na dapat nating dalhin ang "bawat kaisipan" sa pagsunod kay Cristo. (2 Corinto 10:5) Wala nang mas

magpapalugud sa Panginoon kundi ito. Sinabi ni Cristo na dapat nating hayaang sumiklab ang ating liwanag at, bukod pa rito, inilatag Niya ang maraming katangian ng katuwiran na gagawing katanggap-tanggap sa Diyos ang ating pagdadala ng liwanag. (Mateo 5:16; Filipos 2:15) Kaya't isuko natin ang ating sarili nang lubos sa kapangyarihan ng Katotohanan at, sa ating pagsunod sa bisyon, magsaya tayo sa anumang karanasang maaaring idulot nito. Maikli ang panahon. Maging tapat tayo habang nasa atin pa ang pagkakataon.